

استعمار در جهان دو قطبی

۱۷ فروردین ۱۴۰۱ ساعت ۱۷:۲۸

بعد از جنگ جهانی دوم اکثریت جهان به دو قطب تقسیم شده و با تشکیل دو پیمان نظامی ناتو و ورشو در مقابل یک دیگر صفبندی نمودند، در رأس یک قطب «آمریکا» و در رأس دیگری «شوروی» قرار داشت، از این زمان، استعمارگران اصلی جهان این دو کشور بودند.

بعد از پایان جنگ جهانی دوم، دوران نوینی از استعمارگرایی آغاز شد که بسیاری از آن با عنوان موج سوم استعمارگرایی یاد می‌کنند. شکل این نوع از استعمارگرایی متفاوت از اشکال پیشین بود و بر تعلق اجباری کشورهای دیگر به هر یک از دو قطب ابرقدرت تأکید داشت.

«در سال‌های پس از جنگ جهانی دوم، دو کشور آمریکا و شوروی، به علت دسترسی به سلاح‌های پیشرفته و تسلیحات هسته‌ای، تبدیل به قدرت‌های برتر جهانی شدند و به ظاهر در مقابل یک دیگر موضع گرفته و تبلیغات وسیعی را بر ضد هم شروع کردند که به جنگ سرد مشهور شد. به دنبال دو ابر قدرت یاد شده، اکثریت جهان به دو قطب تقسیم شده و با تشکیل دو پیمان نظامی ناتو و ورشو در مقابل یک دیگر صفبندی نمودند، در رأس یک قطب «آمریکا» و در رأس دیگری «شوروی» قرار داشت، از این زمان، استعمارگران اصلی جهان این دو کشور بوده و هر یک به بهانه حفظ امنیت کشورهای طرفدار خود، در مقابل خطر نفوذ ابر قدرت دیگر، سلطه خویش را بر آن کشور گسترش داد و بر سرنوشت مردم آن کشور مسلط گردید. صفبندی دو ابر قدرت و اذنبان آنها در مقابل یک دیگر، موجب پیدایش و رشد این فکر شد که زندگی بدون وابستگی به یکی از دو ابر قدرت امکان ندارد تا جایی که حتی بسیاری از به اصطلاح آزادی خواهان و استعمار ستیزان دنیا نیز به همین باور غلط رسیدند و برای نجات از سلطه یک ابر قدرت و یا حکومت وابسته به آن، به بلوک دیگر پناهنده می‌شدند و از چاله به چاه در می‌افتادند.»

منبع: مصطفی اسکندری، شناخت استعمار، قم، مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی(ص)، ۱۳۸۹، صص ۳۵-۳۶

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۸۶۸۴/قطبی-دو-جهان-استعمار>